

Domslut

Unionsrätten, särskilt artiklarna 13.2 b och 14c b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1606/98 av den 29 juni 1998, samt bilaga VII till nämnda förordning, utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den i det nationella målet aktuella, i den mån den ger en medlemsstat rätt att presumera att verksamhet bedrivs inom det egna territoriet när det rör sig om förvaltning från en annan medlemsstat av ett bolag som är skattskyldigt i den förstnämnda medlemsstaten, utan att det finns någon möjlighet att motbevisa denna presumtion.

(¹) EUT C 179, 18.6.2011.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 september 2012 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État — Frankrike) — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (Gisti) mot Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Mål C-179/11) (¹)

(Asylansökan — Direktiv 2003/9/EG — Minimivillkor för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna — Förordning (EG) nr 343/2003 — Skyldighet att garantera minimivillkor för mottagande till asylsökande under förfarandet för övertagande eller återtagande av den asylsökande av den ansvariga medlemsstaten — Fastställande av vilken medlemsstat som ansvarar för kostnaden för att tillhandahålla dessa minimivillkor)

(2012/C 366/19)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (Gisti)

Motpart: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Conseil d'État (Frankrike) — Tolkning av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om minimivillkor för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (EUT L 31, s. 18) och rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land

har gett in i någon medlemsstat (EUT L 50, s. 1) — Omfattningen av skyldigheten att garantera asylsökande kommer i åtnjutande av minimivillkorerna för mottagande så länge förfarandet avseende den ansvariga medlemsstatens övertagande eller återtagande pågår — Fastställande av vilken medlemsstat som ska stå för kostnaderna för att genomföra minimivillkorerna för mottagande under denna period

Domslut

1. Rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om minimivillkor för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna ska tolkas så, att en medlemsstat som emottagit en asylansökan är skyldig att bevilja de minimivillkor för mottagande av asylsökande som fastställs i direktiv 2003/09 även för en asylsökande beträffande vilken nämnda medlemsstat, med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat, beslutat att anmoda en annan medlemsstat att överta eller återta i egenskap av medlemsstat med ansvar för att pröva asylansökan.
2. Skyldigheten för en medlemsstat som emottagit en asylansökan att bevilja de minimivillkor som fastställs i direktiv 2003/09 för en asylsökande beträffande vilken nämnda medlemsstat, med tillämpning av förordning nr 343/2003, beslutat att anmoda en annan medlemsstat att överta eller återta i egenskap av medlemsstat med ansvar för att pröva ansökan upphör då denne sökande faktiskt överförs av den anmodande medlemsstaten. Kostnaden för att tillhandahålla dessa minimivillkor åligger sistnämnda medlemsstat, på vilken skyldigheten ankommer.

(¹) EUT C 186, 25.06.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 oktober 2012 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) — Hristo Byankov mot Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti

(Mål C-249/11) (¹)

(Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 27 — Administrativ åtgärd avseende förbud att lämna det nationella territoriet på grund av en obetald skuld gentemot en privaträttslig juridisk person — Rättssäkerhetsprincipen i förhållande till förvaltningsbeslut som vunnit laga kraft — Principerna om likvärdighet och effektivitet)

(2012/C 366/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hristo Byankov

Motpart: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen Sad Sofia-grad — Tolkning av artikel 4 FEUF jämförd med artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF liksom av artikel 52.1 i stadgan över de grundläggande rättigheterna — Tolkning av artiklarna 27.1, 31.1 och 31.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77) — Begränsning av de fria rörligheten — Beslut genom vilket en gäldenär förbjuds lämna landet på grund av utebliven betalning av en skuld — Rättssäkerhetsprincipen med hänsyn till lagakraftvunna förvaltningsbeslut — Frågan om huruvida den behöriga förvaltningsmyndigheten är skyldig att pröva rättsenligheten av en förvaltningsrättsakt som inte har överklagats och således har vunnit laga kraft, i syfte att garantera att det inte föreligger oproportionerliga hinder mot den fria rörligheten

Domslut

1. Unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för tillämpningen av en nationell bestämmelse som föreskriver begränsningar av en unionsmedborgares rätt att fritt röra sig inom unionen endast med anledning av att vederbörande gentemot en privaträttslig juridisk person har en skuld som övergår ett visst lagligen fastställt belopp och för vilken säkerhet inte har ställts.
2. Unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för sådan nationell lagstiftning enligt vilken det administrativa förfarande som har lett till antagandet av ett sådant utreseförbud som det ifrågasvarande i målet vid den nationella domstolen, vilket har vunnit laga kraft och inte blivit föremål för domstolsprövning, endast kan återupptas under de förhållanden som uttryckligen anges i artikel 99 i förvaltningsprocesslagen (Administrativnoprotsesualen kodeks), trots att förbudet klart strider mot unionsrätten och fortsätter att producera rättsverkningar gentemot sin mottagare.

(¹) EUT C 232, 6.8.2011.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 4 oktober 2012 (begäran om förhandsavgörande från Juzgado de lo Mercantil n° 2 de A Coruña — Spanien) — Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor mot Iberia, Líneas Aéreas de España SA

(Mål C-321/11) (¹)

(Luftfart — Förordning (EG) nr 261/2004 — Kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning — Begreppet "nekad ombordstigning" — Ett lufttrafikföretag har annullerat en passagerares boardingkort på grund av ett antagande om att en föregående flygning, för vilken incheckning skett samtidigt med incheckningen för den aktuella flygningen och vilken utförts av samma lufttrafikföretag, var försenad)

(2012/C 366/21)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de A Coruña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Svarande: Iberia, Líneas Aéreas de España SA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Juzgado de lo Mercantil n° 2 de A Coruña — Tolkning av artiklarna 2 j, 3.2, 4.3, 5 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1) — Begreppet nekad ombordstigning — Nekad ombordstigning på ett anslutningsflyg på grund av en försening i en tidigare flygning som förvällats av flygbolaget — Andra passagerare har tilldelats platser i anslutningsflyget med hänsyn till att det antogs vara omöjligt för passagerarna på det första flyget att hinna i tid till sitt anslutningsflyg, vilket senare visade sig felaktigt

Domslut

Artikel 2 j i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, jämförd med artikel 3.2 i förordning nr 261/2004, ska tolkas på så sätt att begreppet "nekad ombordstigning" omfattar en situation där ett lufttrafikföretag, inom ramen för ett enda transportavtal som avser flera platsreservationer för flygningar som följer direkt på varandra och för